

सृजन्तं सायकान् क्रुद्धं कर्णमाहवशोभिनं । युध्यमानांस्तु तान् शूरान् मनुजेन्द्रः प्रतापवान् ।
 अष्टाभिरष्टौ राधेयोऽभ्यर्द्धयन्निशितैः शरैः । अथापरान्महाराज सूतपुत्रः प्रतापवान् ।
 जघान वज्रसाहस्रान् योधान् युद्धविशारदान् । जिष्णुञ्च जिष्णुकर्माणं देवापि भद्रमेव च ।
 दण्डञ्च राजन् समरे चित्रं चित्रायुधं हरिं । सिंहकेतुं रोचमानं शलभञ्च महारथं ।
 निजघान सुसंक्रुद्धस्त्रेदीनाञ्च महारथान् । तेषामाददतः प्राणानासीदाधिरथेर्वपुः ।
 शोणिताभ्युचिताङ्गस्य रुद्रस्येवार्जितं महत् । तत्र भारत कर्णेन मातङ्गास्ताडिताः शरैः ।
 सर्वतोऽभ्यद्रवन् भीताः कुर्वन्तो महदाकुलं । निपेतुर्व्यां समरे कर्णसायकताडिताः ।
 कुर्वन्तो विविधान्नादान् वज्रनुन्नाद्वाचलाः । गजवाजिमनुष्यैश्च निपतद्भिः समन्ततः ।
 रथैश्चाधिरथेर्मार्गं समास्तीर्यत मेदिनी । नैव भीष्मो न च द्रोणो नाप्यन्ये युधि तावकाः ।
 चक्रुः स्म तादृशं कर्म यादृशं वै कृतं रणे । सूतपुत्रेण नागेषु हयेषु च रथेषु च ।
 नरेषु च महाराज कृतं स्म कदनं महत् । मृगमध्ये यथा सिंहो दृश्यते निर्भयश्चरन् ।
 पाञ्चालानां तथा मध्ये कर्णोऽचरदभीतवत् । यथा मृगगणंस्त्रस्तान् सिंहो द्रावयते दिशः ।
 पाञ्चालानां रथव्रातान् कर्णो व्यद्रावयत्तथा । सिंहास्यञ्च यथा प्राप्य न जीवन्ति मृगाः कश्चित् ।
 तथा कर्णमनुप्राप्य न जिजीवुर्महाराथाः । वैश्वानरं यथा प्राप्य प्रतिदह्यन्ति वै जनाः ।
 कर्णाग्निना वने तदद्गधा भारत सृञ्जयाः । कर्णेन चेदिकैकेयपाञ्चालेषु च भारत ।
 विश्राव्य नाम निहता बहवः शूरसंमताः । मम चासीन्मतीराजन् दृष्ट्वा कर्णस्य विक्रमं ।
 नैकोऽप्याधिरथेर्जीवन् पाञ्चाल्यो मोक्ष्यते युधि । पाञ्चालान् व्यधमत्संख्ये सूतपुत्रः पुनः पुनः ।
 पाञ्चालानथ निघ्नन्तं कर्णं दृष्ट्वा महारथे । अभ्यधावत्सुसंक्रुद्धो धर्मराजो युधिष्ठिरः ।
 धृष्टद्युम्नश्च राधेयं द्रौपदेयाश्च मारिष । परिवव्रुरमित्रघ्नं शतशश्चापरे जनाः ।
 शिखण्डी सहदेवश्च नकुलो नाकुलिस्तथा । जनमेजयः शिनेर्नप्ता बहवश्च प्रभद्रकाः ।
 एते पुरोगमा भूत्वा धृष्टद्युम्नश्च संयुगे । कर्णमस्यन्तमिष्वस्त्रैर्विचेरुरमितौजसः ।
 तांस्तत्राधिरथिः संख्ये चेदिपाञ्चालपाण्डवान् । एको बह्वनभ्यपतत् गरुत्वान् पन्नगानिव ।
 तः कर्णस्याभवद्युद्धं धोररूपं विशाम्यते । तादृग्यादृक् पुरा वृत्तं देवानां दानवैः सह ।
 तान् समेतान् महेश्वासान् शरवर्षैर्घवर्षिणः । एको ह्यभवदव्यग्रस्तमांसीव दिवाकरः ।
 भीमसेनस्तु संसक्ते राधेये पाण्डवैः सह । सर्वतोऽभ्यहनत् क्रुद्धो यमदण्डनिभैः शरैः ।
 बाह्लीकान् कैकयान् मत्स्यान् वासात्यान् मद्रसेन्धवान् । एकः संख्ये महेश्वासो योधयन् वज्रशेभत ।
 तत्र मर्भसु भीमेन नाराचैस्ताडिता गजाः । प्रपतन्तो हतारोहाः कम्पयन्ति स्म मेदिनीं ।
 वाजिनश्च हतारोहाः पत्तयश्च गतासवः । शेरते युधि निर्भिन्ना वमन्तो रुधिरं वज्र ।
 सहस्रशश्च रथिनः पतिताः पतितायुधाः । ते क्षताः समदृश्यन्त भीमभीता गतासवः ।
 रथिभिः सादिभिः सूतैः पादातैर्व्याजिभिर्गजैः । भीमसेनशरैश्च नैराच्छन्ना वसुधाऽभवत् ।

१०४०

१०४१

१०४२

१०४३

१०४४

१०४५